

## Gezamenlijk verslag van Eurojust en het Europees justitieel netwerk over de uitlevering van EU-burgers aan derde landen

Datum: 25 november 2020

URL: <https://europa.eu/!Mq86rd>

In het arrest-*Petruhhin* uit 2016 introduceerde het Hof van Justitie van de Europese Unie (het “Hof”) specifieke verplichtingen voor lidstaten die hun eigen onderdanen niet uitleveren en een uitleveringsverzoek ontvangen voor de vervolging van een EU-burger die een onderdaan is van een andere lidstaat en gebruik heeft gemaakt van zijn recht op vrij verkeer.

De Raad heeft het Agentschap van de Europese Unie voor justitiële samenwerking in strafzaken (Eurojust) en het Europees justitieel netwerk (EJN) op 4 juni 2020 verzocht te analyseren hoe gevallen waarin werd verzocht om de uitlevering van EU-burgers door derde landen in de praktijk worden afgehandeld. Dit verslag moest uiterlijk 1 december 2020 worden ingediend bij de Raad.

Het doel van dit gezamenlijke verslag van Eurojust en het EJN is de Raad te informeren over de belangrijkste moeilijkheden waarmee professionals op dit gebied te maken krijgen. Het verslag is gebaseerd op een analyse van Eurojust-zaken die zijn geregistreerd na het arrest-*Petruhhin* van september 2016 en op de ervaringen van het EJN. Het verslag streeft er derhalve niet naar een volledig overzicht te geven van alle mogelijke problemen die aan bod komen in de voornoemde jurisprudentie in de gehele EU, maar richt zich alleen op problemen die door Eurojust en het EJN zijn geconstateerd bij hun respectieve werkzaamheden.

In dit verslag wordt bevestigd dat de toepassing van de vaste rechtspraak van het Hof over de uitlevering van EU-burgers aanleiding geeft tot enkele praktische en juridische problemen, en dat Eurojust en het EJN een belangrijke rol hebben gespeeld bij de facilitering van samenwerking tussen de betrokken lidstaten en soms ook met derde landen.

De meest relevante problemen die werden geconstateerd, worden hieronder genoemd en indien mogelijk gevolgd door aanbevelingen van Eurojust/het EJN.

- Onduidelijkheden met betrekking tot het toepassingsgebied van de vaste rechtspraak van het Hof.
  - Gebrek aan duidelijkheid met betrekking tot de omvang van de verplichtingen van de aangezochte lidstaat in geval van een uitleveringsverzoek voor de uitvoering van een vrijheidsstraf.
  - Mogelijke toepassing van het raadplegingsmechanisme in gevallen die niet voldoen aan alle voorwaarden in de vaste rechtspraak van het Hof.

Verdere verduidelijking van het toepassingsgebied van de vaste rechtspraak van het Hof wordt aanbevolen.

- Praktische en juridische problemen met betrekking tot de raadplegingsprocedure.
  - Moeilijkheden bij de identificatie van de bevoegde autoriteiten in de lidstaat van nationaliteit.
  - Verschillende praktijken in verband met de vereiste informatie die moet worden verstrekt aan de lidstaat van nationaliteit met betrekking tot het uitleveringsverzoek.

- Onduidelijkheden over welke lidstaat verantwoordelijk is voor de vertaling van de informatie die wordt verstrekt aan de lidstaat van nationaliteit en wie daarvan de kosten draagt.
- Verschillende praktijken met betrekking tot de termijnen die worden gegeven voor het besluit van de lidstaat van nationaliteit over het al dan niet vervolgen van de gezochte persoon.
- Verschillende praktijken met betrekking tot het type beoordeling dat wordt uitgevoerd door de lidstaat van nationaliteit voor het al dan niet vervolgen van de gezochte persoon.
- Onduidelijkheden met betrekking tot het instrument van de justitiële samenwerking dat moet worden gebruikt om de vervolging in de lidstaat van nationaliteit te waarborgen, met name als niet is voldaan aan de voorwaarden voor de uitvaardiging van een nationaal aanhoudingsbevel en/of een Europees aanhoudingsbevel.
- Relevantie van de beantwoording van niet alleen de vraag over de jurisdictie, maar ook over welk land zich in de beste positie bevindt om te vervolgen en op die manier straffeloosheid te voorkomen.
- Wrijving tussen de verplichtingen die voortvloeien uit het EU-recht enerzijds en verplichtingen die voortvloeien uit bilaterale en multilaterale uitleveringsverdragen anderzijds.

Verdere verduidelijking van de voornoemde problemen wordt aanbevolen.

- De uitkomst van de raadplegingsprocedure.
  - In het overgrote merendeel van de geanalyseerde zaken leidde de door de aangezochte lidstaat geactiveerde raadplegingsprocedure niet tot de vervolging van de EU-burger in diens lidstaat van nationaliteit. Een dergelijke mechanisme lijkt alleen voordelen te hebben wanneer er reeds parallelle procedures worden gevoerd tegen de gezochte persoon in de lidstaat van nationaliteit.
- De rol van Eurojust en het EJN.
  - Zowel Eurojust als het EJN hebben een belangrijke rol gespeeld en blijven een belangrijke rol spelen in het bijstaan en ondersteunen van nationale autoriteiten bij praktische en juridische problemen.

Dit verslag bevat een uitgebreide toelichting op de hierboven vermelde praktische en juridische kwesties/conclusies en andere lopende kwesties. Om de betreffende kwesties te verduidelijken worden veelal (geanonimiseerde) voorbeelden van concrete zaken gegeven die door Eurojust en het EJN zijn aangedragen.